

**VLAAMS BELANG
MAGAZINE**

Afgiftekantoor: GENT X
P4A9074

Maandelijks uitgave (behalve augustus) • Jaargang 4 • nr. 3 • maart 2007
1,25 euro • Ver. uitg.: Frank Vanhecke, Madouplein 8 bus 9 te 1210 Brussel

**Christen-
democraten**

VLAAMS BELANG

Het éniige alternatief

5 414306 125124 0 3360 >

Het éniige alternatief

Woensdag 14 februari stelde het Vlaams Belang zijn precampagne voor.

De titel van de campagne – ‘Het éniige alternatief’ – geeft meteen aan hoe onze partij zich in de komende verkiezingsstrijd zal profileren. Enkele maanden voor de federale verkiezingen presenteert het Vlaams Belang zich als de partij anders dan de andere, als een partij die een aantal alternatieven voorstaat die fundamenteel verschillend zijn van de keuzes van om het even welke traditionele partij.

Tijdens de persconferentie stelde Frank Vanhecke dat enkel het Vlaams Belang fundamentele politieke keuzes op de agenda brengt: “In deze precampagne leggen wij opnieuw de nadruk op de thema's waarmee wij ook tijdens de verkiezingen zelf het verschil willen maken, en die als dusdanig niet verschillen van de standpunten die wij nu reeds vele jaren en met succes verdedigen: Vlaamse welvaart door onafhankelijkheid, herstellen van veiligheid door harde aanpak van de criminaliteit, het vreemdelingenprobleem ontmijnen door immigratiestop en kordate assimilatiepolitiek, herstel van democratische vrijheden en vrije meningsuiting... Kortom, wij vertrouwen op onze eigen sterkte en op ons eigen programma, zoals wij dat ook in het verleden steeds hebben gedaan.” Nog volgens de partijvoorzitter zal het Vlaams Belang de kiezers vragen zich uit te spreken over het vernietigen van de palmares van Paars op al deze thema's, én over de ongeloofwaardigheid van de CD&V/N-VA-oppositie.

De komende weken sieren honderden reclameborden de Vlaamse wegen. Daarnaast komt er onder meer een sms-actie en een uitgebreide programmaproject in alle bussen van Vlaanderen. Het verrassende beeld van de precampagne zal daarbij alomtegenwoordig zijn.

Doof, blind en stom voor echte problemen

Het campagnebeeld is tegelijk ludiek en assertief: drie zittende ‘horen, zien en zwijgen’-aapjes symboliseren de drie traditionele partijen. De traditionele politici blijven namelijk doof, blind en stom voor de échte problemen waarmee onze samenleving

kampt. “Wanneer het over de Waalse diefstal, de immigratie- en criminaliteitsproblematiek gaat, weigeren de traditionele partijen te luisteren naar wat de bevolking denkt, de problemen onder ogen te zien en concrete en realistische oplossingen te formuleren,” aldus Filip Dewinter, die de traditionele partijen één pot nat noemde.

Congres op 4 maart

Zondag 4 maart organiseert het Vlaams Belang een programmacongres in Gent. Zes congreswerkgroepen zullen verschillende campagnethema's belichten. Het Vlaams Belang wil

vooral campagne voeren rond inhoudelijke speerpunten, zo lichtte congresvoorzitter Gerolf Annemans toe. Het Vlaams Belang is immers de enige echte programmapartij in Vlaanderen.

10 juni moet de definitieve afrekening met de anti-Vlaamse regering van Guy Verhofstadt worden. De precampagne van het Vlaams Belang vormt daartoe een eerste aanzet. Het Vlaams Belang positioneert zich meer dan ooit als het éniige alternatief voor de systeempartijen. Men zegge het voort!

Tom Van Den Troost

Dood en begraven?

De deur staat voor nepsollicitanten breder open dan ooit.

De fameuze anti-discriminatiewet van 25 februari 2003 voorzag in de mogelijkheid om het bewijs van discriminatie te leveren met behulp van een praktijktest die eventueel door een gerechtsdeurwaarder kon uitgevoerd worden. De wet bepaalde bovendien dat, van zodra het slachtoffer voor het bevoegde gerecht feiten, zoals statistische gegevens of praktijktests, aanvoerde die een vermoeden van directe of indirecte discriminatie vestigden, de verweerder moest bewijzen dat er geen sprake was van discriminatie. Een koninklijk besluit moest de nadere regels voor de uitvoering van de praktijktest bepalen. Door het uitblijven van dit besluit kan echter nog steeds geen gebruik gemaakt worden van de praktijktest als bewijsmiddel in een procedure met betrekking tot discriminatie.

Bevreesde VLD

Tussen de paarse regeringspartijen kon geen overeenstemming bereikt worden over de precieze modaliteiten van de praktijktest.

Het idee van minister van Maatschappelijke Integratie Christian Dupont (PS) om proefpersonen na een korte opleiding op pad te sturen om na te gaan of bijvoorbeeld werkgevers, verhuurders of discotheekuitbaters de anti-discriminatiewetgeving overtreden, vond geen genade bij de VLD. Hoewel zij de wet – en dus tevens de principiële aanvaardbaarheid van de praktijktest als bewijsmiddel – mee goedkeurden, toonden de Vlaamse liberalen zich plots bevreesd voor een klikcultuur en wilden zij niet van discriminatiespionnen weten.

Eind mei vorig jaar lanceerde Jozef De Witte, directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, een frontale aanval op de VLD omdat die partij de praktijktest tegenhield. Verhofstadt liet De Witte toen weten dat hij zich van partijpolitieke spelletjes diende te onthouden.

De zaak van de praktijktests kwam recent in een stroomversnelling naar aanleiding van de dagvaarding van premier Verhofstadt en minister Dupont wegens het uitblijven van een uitvoeringsbesluit over de praktijktests. De Gentse Marokkaan Abdelani Sarokh voelt zich daardoor benadeeld in zijn mogelijkheden om het bewijs te leveren van het feit dat hij gediscrimineerd wordt door een discotheek die hem tot tweemaal toe de toegang zou hebben ontzegd. Pittig detail is dat de man bij de Vlaamse Parlementsver-

Dancinguitbaters zijn voortaan gewaarschuwd.

kiezingen kandideerde voor de Moslim Democratische Partij, de politieke arm zeg maar van de AEL van Dyab Abou Jahjah. Volgens de portiers van de discotheek, de Gentse politie en het parket is hij bovendien minder onschuldig dan hij zich voordoet en zou hij in de club reeds voor een ernstig incident gezorgd hebben.

Heksenjacht geopend

Het binnen de regering bereikte compromis komt erop neer dat de bepaling over de praktijktests uit de wet wordt gehaald. De vraag is of daar zoveel mee gewonnen wordt en of de VLD wel redenen heeft om victorie te kraaien. Het principe van de omkering van de bewijslast – de regering spreekt liever van een verschuiving van de bewijslast – blijft immers wel in de wet

staan. De PS heeft helemaal geen nederlaag geleden. De piste om, indien de regering het over de praktijktests niet eens zou worden, de rechter vrij te laten in de waardering van het bewijsmateriaal (inclusief praktijktests!) werd overigens in september vorig jaar reeds naar voren geschoven door niemand minder dan PS-minister Dupont zelf. Voor één keer moeten we CGKR-directeur De Witte volmondig gelijk geven: "De deur voor bewijsmateriaal staat nu breder open dan ooit tevoren.

Via allerlei materiaal, vormen en elementen kan discriminatie aangetoond worden." De praktijktest wordt niet onmogelijk gemaakt, slechts de verplichting om een koninklijk besluit uit te vaardigen valt weg. Niet alleen De Witte, maar ook de woordvoester van minister Dupont, Tina Verraes, wijst daarop: "Eén van de mogelijke middelen blijft een praktijktest. Het slachtoffer kan initiatief blijven nemen om via een advocaat, via het centrum of op een andere manier discriminatie aan te tonen." Naast de praktijktest blijft ook het bewijs door middel van statistische gegevens mogelijk. Als het van SPA-voorzitter Vande

Lanotte afhangt, moeten vijf klachten van allochtonen over hun sollicitatie bij hetzelfde bedrijf volstaan opdat de bewijslast wordt omgekeerd.

De werkgevers, verhuurders, dancinguitbaters enz. zijn gewaarschuwd: de heksenjacht is geopend! Hopelijk loopt het niet zo een vaart als in Duitsland waar bedrijven worden belaagd door nepsollicitanten die erop uit zijn om afgewezen te worden, omdat ze recht hebben op een schadevergoeding van drie bruto maandsalarissen indien ze kunnen aantonen dat ze niet aangevraagd zijn omwille van hun geslacht, religie of huidskleur. Ook de Belgische regering is overigens voorstander van de toekenning van forfaitaire schade-loosstellingen aan slachtoffers van discriminatie.

Werner Somers

Studie getorpedeerd

Een nieuw evaluatierapport over de financiële transfers van Vlaanderen naar Wallonië ontkent het licht van de zon.

De transfers van Vlaanderen naar Wallonië blijven een heikel onderwerp in de Vlaamse politiek. Jarenlang werden ze in kaart gebracht door academici van de KU-Leuven, daarna werd deze taak overgenomen door de KBC. In november 2003 verscheen een KBC-studie waaruit bleek dat de transfers, interestlasten niet meegerekend, 5,4 miljard euro bedroegen. De traditionele partijen waren en zijn echter niet happig om politieke conclusies te trekken uit deze afroming van de Vlaamse welvaart.

In plaats daarvan gaf toenmalig Vlaams minister-president Dewael (VLD) de Vlaamse administratie begin 2003 de opdracht om de studies van de KBC over te doen. Dewael betwistte de betrouwbaarheid van de cijfers. In juli 2004 leverde de Dienst Administratie,

Budgettering, Accounting en Financieel Management (Abafim) de gevraagde studie over de interregionale geldtransfers af. Ondertussen was Somers (VLD) minister-president. Door zijn vertragsmanoeuvres werd de studie pas in oktober 2004 door zijn opvolger, minister-president Leterme (CD&V), vrijgegeven. De Abafim-studie bevestigde niet alleen de studies van de KUL en de KBC, meer zelfs, zij schatte de transfers nog een stuk hoger in dan totnogtoe werd aangenomen, met name zo'n 6,6 miljard euro, zonder de interestlasten. De studie toonde aan dat de transfers ook in de toekomst zullen blijven stijgen.

De Abafim-studie hield echter enkel rekening met de transfers in de Sociale Zekerheid, in de federale begroting en in de financiering van de regio's. Het Vlaams Belang zette de cijfers eens op een rij en telde er de transfers in de federale schuld en de interesten op de overdrachten uit het verleden bij:

De totale transfer bedraagt dus maar liefst 12,68 miljard euro. Dat komt neer op 7% van het Vlaams BNP. Elke Vlaming betaalt jaarlijks ongeveer 2100 euro aan Wallonië. Anders gezegd schenkt een Vlaams gezin met 4 personen elke twee jaar een gezinswagen aan Wallonië.

Diepvries

Leterme heeft zich wat de transfers betreft vanaf het begin volledig ingeschreven in het denkspoor van zijn voorgangers. Daarom vond hij het nodig de Abafim-studie, die in feite al een validatie was van de KBC en KUL-studies, nóg eens te laten valideren, ditmaal door een commissie van experts omdat hij, zoals hij in oktober 2004 zei, graag "echt onbetwistbare gegevens" had en omdat hij het "debat wil objectiveren". In feite wilde hij dus een validatie van de validatie. Daartoe kondigde Leterme de oprichting van een zogenaamde validatiecommissie

aan. Eens de cijfers gevalideerd, wou Leterme daarmee naar het zogenaamde communautaire Forum trekken. Het Forum bestaat evenwel niet en is een diepvries voor communautaire problemen. De validatiecommissie, uiteindelijk bestaande uit zeven experts uit beide taalgemeenschappen, ging pas van start in juli 2005. Het was de bedoeling dat de commissie 4 of 5 maanden zou werken. Het verslag was echter pas eind januari 2007 beschikbaar, anderhalf jaar later.

Uit het verslag van de commissie blijkt nu dat de resultaten van de Abafim-studie gedeeltelijk ontkend worden. Er kan dus allerminst sprake zijn van een validatie, integendeel, er worden overal vraagtekens geplaatst, zoals bvb. bij de definitie van het begrip transfer. Het logische gevolg is dat de commissie zal aanbevelen om alles te herberekenen waarmee alles weer op de lange baan zit. Maar dat was allicht ook de bedoeling van Leterme en co.

Jan Lievens

Zonder arbeiders

De SP.A zal ervoor zorgen bij de komende verkiezingen 'een paar' arbeiders naar het parlement te sturen.

Tijdens het jongste SP.A-congres legde Johan Vande Lanotte, partijvoorzitter en professor Staatsrecht, een publieke schuldconfessie af toen hij verklaarde dat het "een schande" is dat zijn partij niemand meer in het parlement heeft zitten die "ervaring heeft op de werkvloer".

Vande Lanotte haalde met zijn vaststelling dat de SP.A is verworden tot een 'arbeiderspartij zonder arbeiders' heel wat mediabelangstelling, alhoewel ze op zich eigenlijk weinig nieuwsaarde bevat. Het hoeft ondertussen immers geen betoog meer dat de SP.A de voorbije decennia in snel tempo de voeling met haar traditionele achterban verloor. In dit verband wees Mia Doornaert er in haar wekelijkse column in *De Standaard* (02.02.2007) op dat de SP.A sterk is opgeschoven naar wat het 'salonsocialisme' wordt genoemd. Carl Devos, politicoloog aan de Universiteit Gent, vat het treffend als volgt samen: "Met de jaren hebben ze volgens sommigen te veel welgestelde bobo's (bourgeois-bohemiens, nvdr) aangetrokken. De SP.A is van de volkswijken naar de dure lofts verhuisd."

Nieuw kiespubliek

En de kiezers... verhuisden eveneens. In de loop der jaren keerden steeds meer arbeiders de socialistische partij de rug toe en vonden hun thuis bij het Vlaams Belang, wat zich ook weerspiegelde in de lijstsamenstelling. In *De Morgen* (31.01.2007) stelde politoloog Stefaan Fiers (KULeuven) het als volgt: "Als je het profiel van de kandidaten bij de twee, drie laatste verkiezingen analyseert, moet je concluderen dat het VB de partij van de arbeiders is geworden." Ook *De Standaard* (30.01.2007) merkte op dat het Vlaams Belang de enige partij is die "nog redelijk wat arbeiders op zijn lijsten opneemt. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober was een kleine vijftien procent van de kandidaten op de lijsten arbeider. Bij SP.A was dat zeven procent." Vreemd toch dat het Vande Lanotte toen niet is opgevallen dat de vertegenwoordiging van de arbeiders op zijn lijsten verhoudingsgewijs toch wel ietwat ondermaats was... Wellicht had hij het toen te druk met het massaal rekruteren van allochtone kandi-

daten om de afkalvende aanhang van zijn partij te compenseren met de 'etnische stemmen' van het nieuwe kiespubliek. Dat bleek overigens een succesformule: in alle Antwerpse verkozen organen is een derde van de SP.A-mandatarissen allochtoon.

Gewetensonderzoek

Een ander antwoord op het stemmenverlies bij haar traditionele achterban wist de SP.A tot op heden niet te verzinnen. Of toch. Steve Stevaert probeerde het met zijn 'gratis'-politiek, die hem in 2003 weliswaar een eenmalige verkiezingsoverwinning opleverde, maar al even snel over zijn hoogtepunt heen bleek. Meer zelfs, het 'fenomeen Stevaert' begon bij een almaar groter deel van de publieke opinie stil-

reactie is en waarin zij de linkerkant daarentegen aanbeveelt door een gewetensonderzoek na te gaan waarom ze zoveel arbeiders (aan het Vlaams Belang) kwijtraakte.

De partijen die zeggen het 'gewone volk' te vertegenwoordigen, moeten ook weer een taal gaan spreken die dat volk aanspreekt, aldus nog Doornaert, en "ophouden met een neerbuijgendheid die decreetert welke thema's wel en niet bespreekbaar zijn." Ter illustratie voegt ze eraan toe: "Ga maar na. De gewone mensen klaagden over onveiligheid? Ze moesten er geen drama van maken als 'een madammeke' haar sacocoe werd afgepakt". Ze waren ongerust over de slecht opgevangen immigranten en de verloedering van hun wijk? Ze mochten niet racistisch

aan allergische reacties op te wekken, waardoor zijn partij nauwelijks een jaar later, op 13 juni 2004, een verkiezingsnederlaag moest incasseren. In een commentaar op de verkiezingsuitslag stelde een verbolgen en arrogante Vande Lanotte dat het gedaan moest zijn met het 'pamperen' van Vlaams Blok-kiezers als verwaarloosde burgers: "Veel te lang hebben we aangenomen dat de Blok-kiezers eigenlijk verstandige mensen zijn die een emotionele proteststem hebben uitgebracht. (...) Vaak gaat het gewoon om plat egoïsme." (*Humo*, 06.07.2004) We kunnen Vande Lanotte enkel de lectuur aanbevelen van de bijdrage van Mia Doornaert in *De Standaard*, waarin zij stelt dat "smalend doen over de domheid van het 'klootjesvolk'" een goedkope

zijn." Het dient gezegd: Doornaert, Belgische barones, slaat nagels met koppen. De professor-voorzitter mag dan wel tot de formidabele ontdekking gekomen zijn dat er nog arbeiders bestaan, voor de noden en problemen waarmee zij worden geconfronteerd, blijft zijn partij even blind als ze was. Het 'engagement' om 'een paar arbeiders' naar het parlement te sturen, is dan ook al te doorzichtige opportunistische electorale retoriek. Wanneer Vande Lanotte er echter vanuit gaat dat 'het klootjesvolk' zo dom is als hij denkt (of wenst), zou hij wel eens van een even kale reis kunnen terugkomen als zijn voorganger.

Dirk De Smedt

CONGRES 20

Op zondag 11 februari verzamelden honderden Vlaams Belang Jongeren in het Antwerpse Elzenveld voor hun tweejaarlijks congres.

Op het veertiende VBJ-congres werd meteen ook de twintigste verjaardag van Vlaanderens grootste politieke jongerenorganisatie gevierd. Vanzelfsprekend gebeurde dit, niet zonder enige fierheid, met een uitgebreide terugblik op het kleurrijke VBJ-verleden. Maar anderzijds werd er, zoals dat op een congres tenslotte verwacht mag worden, vooruitgekeken naar de toekomst.

Na het welkomstwoord van oud VBJ-voorzitter en Brussels parlementslid Frederic Erens, haalden verscheidene VBJ-oudgedienden, zoals de huidige parlementsliden Jan Penris, Philip

Claeys, Frank Vanhecke, Werner Marginet, Joris Van Hauthem en Karim Van Overmeire aan de hand van videoboodschappen herinneringen op. Niet alleen de eigenlijke stichting van de Vlaams Blok Jongeren kwam aan bod, maar ook de eerste acties, campagnes, publicaties en, hoe kan het anders, de allereerste 'zomeruniversiteiten'.

Overweldigende meerderheid

Naar goede VBJ-traditie wordt het bestuur rechtstreeks verkozen door de aanwezige leden. Dat was deze keer uiteraard niet anders en met een over-

20 JAAR VBJ

weldigende meerderheid kreeg uittredend VBJ-voorzitter Hans Verreyt het vertrouwen om de Vlaams Belang Jongeren ook de komende twee jaren leiding te geven. Verreyt beloofde de toehoorders dat ook met zijn vernieuwd, verjongd en vooral vervrouwelijkt bestuur, de nadruk op ons Vlaams en rebels karakter zal komen te liggen. "De Vlaams Belang Jongeren zijn in hun 20-jarige geschiedenis controversie en spraakmakende initiatieven niet uit de weg gegaan. De organisatie die door Filip Dewinter en een handvol vastberaden kompanen indertijd uit de grond is gestampt, heeft in de loop der jaren ingrijpende veranderingen ondergaan, zonder echter aan de essentie te verzaken. Wat echter steeds hetzelfde is gebleven, is de drang van de Vlaams Belang Jongeren om zich op hun eigen specifieke manier in de kijker te werken en zich op te werpen als enig alternatief voor de Vlaamse jeugd. Een alternatief dat Vlaams-nationaal, rebels en jong is! Een alternatief dat luistert naar de naam VBJ!", aldus Verreyt.

De afscheidnemende bestuursleden werden al even traditiegetrouw door de voorzitter met een fles champagne bedacht. Zo de gewezen secretaris en ondervoorzitter Tanguy Veys, cartoonist en vormingsverantwoordelijke Fré Pas, hoofdredacteur Jan Lievens, organisatieverantwoordelijke Steven Dupont en politiek secretaris Werner Somers.

Het nieuwe VBJ-bestuur

Voortrekkers en taboebrekers

Tot slot kreeg stichter en allereerste VBJ-voorzitter Filip Dewinter het woord. Van hem hoefden de aanwezigen geen causerie met anekdotes over de Vlaams Blok Jongeren te verwachten, en zeker geen geklaag over hoeveel beter het vroeger wel niet zou zijn geweest... integendeel. In een strijd bare toespraak wees hij de VBJ'ers daarentegen op het vele werk dat nog voor ons ligt.

"Als VBJ op 20 jaar tijd is kunnen uitgroeien tot de grootste politieke jongerenbeweging in Vlaanderen en het Vlaams Belang is kunnen uitgroeien tot de grootste partij van ons land dan heeft dat alles te maken met het feit dat wij een partij zijn die reeds 29 jaar luidop zegt wat de kiezer denkt.", aldus Dewinter. En dat zullen ook de huidige VBJ'ers blijven doen. De Vlaams Belang Jongeren waren, net als de partij zelf, steeds taboebrekers en voortrekkers in de strijd voor een onafhankelijk en Vlaams Vlaanderen, voor een vrij en Europees Europa.

Familiedag

Bobbejaanland

Zaterdag 31 maart 2007

✓ Gratis busvervoer

Verplicht inschrijven: (via uw regiosecretariaat mét vermelding van uw lidnummer).

- ✓ Inkom 2 euro per deelnemer (kinderen onder de 3 jaar gratis).
- ✓ Voorbehouden parking.
- ✓ Het pretpark is enkel toegankelijk voor leden van het Vlaams Belang en hun familie.
- ✓ Alle info via: www.vlaamsbelang.org

Deuren: 10u - 18u

Olensteenweg 45 - 2460 Lichtaart (Kasterlee)

VLAAMS BELANG